

දම්සක පැවතුම් සුත්තයට අනුව ජාති දුක, ජරා දුක, මරණ දුක දී පනේවන දුක, බුදුපියාණන්වහන්සා "පරෙ නසු වරු දහමකි (පුබ්බෙ අනත්තසසුතසු ධම්මසු)" යයි ගනන හැර දැක්වූයේ යි. අත්තියාගමික හා බුද්ධගාසනයේ පිට ඉන්න කනෙකේගනේ භවත් (නම පටි ඵකකේ පවා) "ඔබට මරණයට පත්වීම, ඵසා නමැතිනම් වයසට යාම දුකකිද සැපකිද" කියා භවත් කුමක් කියයිද? අනිවාරය යනේ කියයි... "සැපකි කහදෙ දුකකි මිසකි" ඉතින් මා හිතවූ, ගුරුමාය වූ, පෘථක්ඡතවූ, අනාර්යවූ අයටත් තරනෙ දුකකි ගැන කියන්නද බුදුපියාණන්වහන්සා අනන්ත සංසාර පාරමිතා සුරාගනේ වූ ?..

අනික මා "දුක" සුත්තයට තිබ්බ පලියට .. පාන තිබ්බ පලියට.. කටපාඩම් කරගන්න පලියට... අපිට ම බුදුපියාණන් පනේනා දුකි "දුක පිලිබද දොණය (දුකිබ දොණං), දුක නිවීම පිලිබද දොණය (දුකිබ සමුදය දොණං), දුක නැති කිරීම පිලිබද දොණය (දුකිබ නිරාධ දොණං), දුක නැතිකිරීම මාර්ගය පිලිබද දොණය (දුකිබ නිරාධගාමිණි පටිපදා දොණං)" ලැබෙනවාද..

සාවධානයනේ මා වටිනා දහම් දසුමට සවන් දමු... ගැටය ලහො ගමු.

{audio}media/mp3/saddharmaya/S_Duka_Pera_Noasu_Viru_Dhama_01052010.mp3{/audio}

